Yalan Haberle Piyasa Suçu

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 7. Ceza Dairesi	20.04.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/3800	2026/4673	6362 SPK m.107/2, 6362 SPK m.107/3, 5187 m.11, CMK 289/1

ÖZET

Halka açık şirket hakkındaki yayınlar nedeniyle açılan davada, sanığın yayınlar sonucu somut menfaat elde ettiğine dair tespit bulunmadığından verilen beraat kararı onanmıştır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/yalan-haberle-piyasa-dolandiriciligi-yargitay-karari-2026-4673/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

7. Ceza Dairesi 2024/3800 E. , 2026/4673 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2023/3312 E., 2024/572 K.

SUÇ : 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'na muhalefet

HÜKÜM : İlk derece mahkemesince verilen mahkûmiyet kararı kaldırılarak sanığın beraatine karar verilmesi suretiyle düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddi

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Temyiz istemlerinin esastan reddi ile hükmün onanması

Yapılan ön inceleme neticesinde; sanık hakkında verilen hükmün temyiz edilebilir olduğu, temyiz edenlerin hükmü temyize hak ve yetkilerinin bulunduğu, temyiz istemlerinin süresinde olduğu, temyiz dilekçelerinde temyiz sebeplerine yer verildiği, temyiz istemlerinin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

A. İlk Derece

Küçükçemkece 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 26.09.2023 tarihli kararı ile 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'na muhalefet suçundan sanığın neticeten 3 yıl 9 ay hapis ve 120,00 TL adlî para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

B. İstinaf

Kararın sanık müdafi tarafından istinaf edilmesi üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 31. Ceza Dairesinin kararı ile müsnet suçtan sanığın beraatine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcısının Temyiz İstemi

Sanığın, yanıltıcı haberler neticesinde somut bir menfaat temin ettiği yönünde bir tespit bulunmadığı gerekçesi ile beraat kararı verilmiş ise de, kanun metninde geçen ve unsur olarak kabul edilen menfaatin ne olduğu, maddi ve manevi yönünün olup olmadığı, kapsamının ne olduğu hususunda araştırma yapılıp karar yerinde tartışılmadan eksik kovuşturma ile hüküm kurulduğuna, 5187 sayılı Kanun'un 11. maddesinde yer alan düzenlemeler dikkate alınıp, haberi yapan ile birinci dereceden sorumlu olan kişi tespit edilmeden doğrudan sorumlu yazı işleri müdürü olan sanık hakkında kamu davası açılmaması gerektiğine, belirtilen sanık lehine ve aleyhine hususlar uyarınca hükmün bozulması talebine ilişkindir.

2. Katılan Vekilinin Temyiz İstemi

Suçun maddi ve manevi unsurlarının gerçekleşmiş olduğuna, suçun maddi unsuru olan menfaatin maddi bir menfaat olması gerektiğine yönelik değerlendirmenin hatalı olduğuna, ... Gazetesinde yapılan yayınların yalan, yanlış ve yanıltıcı nitelikte olduğuna, halka açık bir şirket hakkında asılsız bilgiler verilerek kamuoyu nezdindeki itibarının gerçeği yansıtmayan iddialar ile zedelenmeye çalışıldığına, ... Gazetesinin, milli güvenlik bakımından tehdit oluşturduğu tespit edilen FETÖ/ PDY 'ye aidiyeti, iltisakı veya irtibatı olduğundan kapatıldığına, söz konusu haberlerin halka açık olan şirket üzerinden ülke ekonomisine karşı haksız, yanlı ve yanlış bir algı oluşturarak ekonomik kriz oluşturma çabasını amaçladığına, ... aleyhine yapılan yayınlar bir bütün olarak değerlendirildiğinde, örgütsel menfaat kapsamında yayın yapıldığından, menfaat şartının da gerçekleşmiş olduğuna, gerekçede yer alan menfaatin maddi olması koşulunun, 6362 sayılı Kanun'un 107/2. maddesinde aranmadığına, ceza hukukunda pek çok suç türünde yarar ve menfaat kavramlarının kullanıldığına, 5237 sayılı Kanun'un 155. maddesinde tanımlanan suç ile ilgili olarak Yargıtay kararlarına konu olan davalarda öncelikle, menfaatin ekonomik yani maddi yönlü olduğu, haksız kazancın miktar olarak ölçülebildiği hallerde yarar sağlama unsurunun gerçekleşmiş olduğunun kabul edildiğine, dolandırıcılığı düzenleyen aynı Kanun'un 157. maddesinde “menfaat” şartının salt maddi bir menfaati mi kastettiği yoksa başka tür menfaatleri de kapsayıp kapsamadığının anlaşılamadığına, Yargıtay kararlarına konu olan davalarda sıklıkla, menfaatin ekonomik yani maddi yönlü olduğu, haksız kazancın miktar olarak ölçülebildiği hallerde yarar sağlama unsurunun gerçekleşmiş olduğu yönünde kararlar verildiği görülmekle birlikte, dolandırıcılık suçunun unsuru olan menfaatin yorumlanması noktasında doktrinde, zarardan farklı

olarak menfaatin mutlaka ekonomik nitelikte olmasının gerekmediği, salt bağlılık ya da sevgi duyulan yahut inançsal değeri olan bir şeyin kendisine verilmesinin sağlanmasında olduğu gibi, yararın manevi nitelikte bir yarar da olabileceği savunulduğu gibi, yararın mutlaka bir malvarlığı yararı olması gerektiğinin de savunulmakta olduğuna, kanunun yararı sınırlandırmadığı, bir kimseye zarar verilmiş ve fail veya başkasına bir yarar sağlanmış olması şartıyla, para veya herhangi bir şeyin, hukuki sonuç doğurmaya elverişli bir belgenin, şahsi hizmetin veya bir şeyin sadece kullanılmasının, sözleşme, makbuz, ibraname, taahhütname gibi belgeleri elde etmenin, hatta fikrî veya bedeni bir hizmet elde etmenin de yarar kavramı içinde değerlendirilebileceğinin bilinmekte olduğuna, rüşvet suçunda bahsedilen menfaatin ne anlama geldiği hususunda da doktrinde, maddede kullanılan yarar kavramının geniş anlaşılması gerektiği düşüncesinin hakim olduğuna, kamu görevlisinin durumunu maddi veya manevi bakımdan değiştirerek onu tatmin eden, almadığı, kabul etmediği haline nispetle kendisini daha müsait konuma getiren her şeyin "yarar" kavramına dahil olduğuna, maddi, manevi, hissi nitelikte her türlü yararın bu kapsamda düşünülmesi gerektiğine, doktrinde, rüşvet suçunun konusunu oluşturan şeyin para veya faydalı bir şey olabileceği

ancak her durumda yapılan işin karşılığı olduğu belirtilerek, faydalı şeyin maddi değeri olan bir şey olabileceği gibi manevi değeri olan bir şey de olabileceğinin de savunulduğuna, görevi kötüye kullanmanın, görevin gereklerine uygun davranmak için veya davranması sebebiyle menfaat temin etme şeklinde tezahür eden biçiminin de cezalandırıldığına, 5237 sayılı Kanun'un 257. maddesindeki objektif cezalandırılabilme şartlarından birini oluşturan "kişilere haksız kazanç sağlayan" ifadesindeki "kazanç" ibaresinin "menfaat" olarak değiştirildiğine, bu değişikliğin gerekçesini maddenin önceki halinde geçen "kazanç" ibaresinin sadece ekonomik kazanç olarak algılanması oluşturmakta olduğuna, görevin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle kişilere ekonomik olarak ölçülemeyen bir menfaat da sağlanabildiğine, sanık üzerine atılı suç ile 5237 sayılı Kanun'un 157. maddesi ile aynı kapsam ve çerçevede değerlendirilmemesi gerektiğine, menfaat şartının 5237 sayılı Kanun'un 157. maddesindeki gibi dar yorumlanmaması önem arz etmekte olduğuna, zira menfaatin maddi olması gerektiğine yönelik 6362 sayılı Kanun'un 107/1 hükmündeki ifadelerin aynı maddenin ikinci fıkrasında yer almamasının mantığının da burada yatmakta olduğuna, yine aynı maddenin üçüncü fıkrasında, birinci fıkrada tanımlanan suça ilişkin etkin pişmanlık hükümlerinden faydalanmak isteyenlerin ödemesi gereken tutar gösterilmiş, ancak anılan hususlar ikinci fıkrada belirtilmediğine, yine sanığın üzerine atılı suç bakımından menfaatin maddi olması gibi bir şartın aranmadığına, 5237 sayılı Kanun'da düzenlenen, "Kazanç müsaderesi" başlıklı 55. maddede, "Sanığın veya hükümlünün ölümü" başlıklı 64. maddede ve "Göçmen kaçakçılığı başlıklı" 79. maddede "maddi menfaat" ifadesi kullanılmakta olduğuna, Kanun koyucu tarafından bilinçli bir şekilde sadece maddi değil, geniş anlamda her türlü menfaatin 6362 sayılı Kanun hükümleri ile koruma altına alındığına, anılan Kanun'un 107/2 düzenlemesinin bir ceza normu olması nedeniyle, aksi açık bir biçimde öngörülmedikçe, menfaat kavramının maddi menfaat ifadesi ile sınırlandırılmadığı durumda, gerek kişinin kendisine doğrudan, gerek bir başkası vasıtasıyla dolaylı olarak elde ettiği ekonomik veya ekonomik bir menfaate yönelmiş yararları kapsadığı şeklinde yorumlanması gerektiğine, sanık savunması uyarınca da gerçekleştirilen yayınlar sonucunca sanığın sorumlu olduğunun açıkça anlaşılmakta olduğuna, İlk

Derece Mahkemesi kararındaki gerekçeye göre de suçun maddi unsurlarının gerçekleştiğinin açık bir şekilde ortaya konulduğuna, piyasa dolandırıcılığı suçunda aranan kastın, fiili bilerek ve isteyerek gerçekleştirmeyi ifade eden “genel kast” unsuru olduğuna, herhangi bir özel kast unsuru aranmayacağına, failin sermaye piyasası araçlarının fiyatını, değerini veya yatırımcıların kararlarını etkilemek amacıyla yalan, yanlış veya yanıltıcı bilgi vermesi, söylenti çıkarması, haber vermesi, yorum yapması veya rapor hazırlaması ve bu suretle menfaat sağlaması, yani bu filleri bilerek ve isteyerek işlemesinin yeterli olacağına, haberlerin yapıldığı dönemde ilgili gazetelerin haber müdürü olan ve FETÖ/PDY ile iltisaklarına ilişkin tespitlere yer verilen sanığın söz konusu haberlerin yalan, yanlış ve yanıltıcı nitelikte olduğunu bildiği, haberde geçen şirketin pay fiyatını, değerini veya yatırımcıların kararlarını etkilemek üzere bilerek ve isteyerek bu haberi yaptığına, atılı suçtan mahkûmiyetine karar verilmesi gerektiğine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yargılama sürecindeki işlemlerin usul ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan ve dosya kapsamına göre yeterli olduğu anlaşılan delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, Mahkemenin yargılama sonuçlarına uygun şekilde oluşan inanç ve takdirine, incelenen dava dosyası içeriğine göre sanık hakkında atılı suçtan beraat kararı verilmesinde bir isabetsizlik görülmediği anlaşılarak, Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısı ile katılan vekilinin temyiz sebeplerinin incelenmesinde hükümde hukuka aykırılık bulunmamıştır.

III. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenle İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 31. Ceza Dairesinin kararında Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısı ile katılan vekili tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanun’un 289/1. maddesi ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden, 5271 sayılı Kanun’un 302/1. maddesi uyarınca Tebliğname’ye uygun olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMLERİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun’un 304/1. maddesi uyarınca Küçükçekmece 3. Asliye Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 31. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 20.04.2026 tarihinde karar verildi.